

Příběhy o synovi, co se ztrácel,
a když se vrátil, tak jenom mlčel.
Jeho cesty zrovna nebyly krátký,
utíkal na místa, kde jenom křičel.
Jednou se nevrátil, tak ho šli hledat,
on zatím uprostřed lesa klečel.
Prý že ho moc nechápou a že mu nerozumí,
vytáhl tátovu zbraň a brečel.

Řekni mi jo, a nebo ne,
jestli máš dost a nezůstaneš.
Řekni mi jo, a nebo ne,
postavím most, sám to nepřeplyneš.

Špatnej pocit sebou životem vláčel,
bylo úplně jedno, kam přišel.
Objevil chemii a za pár let sešel,
jako ty lampiony uvnitř shořel.
Snad si to zasloužil, snad jenom věděl,
že má v sobě hlasy, co tak často slyšel.
Byla to chvíle a byl to jen moment,
pět minut po dvanáctý jsem ho našel.

Řekni mi jo, a nebo ne,
jestli máš dost a nezůstaneš.
Řekni mi jo, a nebo ne,
postavím most, sám to nepřeplyneš.
Řekni mi jo, a nebo ne...

Řekni mi jo, a nebo ne,
jestli máš dost a nezůstaneš.
Řekni mi jo, a nebo ne,
postavím most, sám to nepřeplyneš.
Řekni mi jo, a nebo ne,
jestli máš dost a nezůstaneš.
Řekni mi jo, a nebo ne...